

'We blijven op de Vuilendam'

6 dagen geleden 4 minuten Opening

Nieuwbouw

op de Vuilendam.

tektenburo bikker

Door Geurt Mouthaan

Een twee keer zo grote winkel bouwen én op de Vuilendam blijven; Cees en Marije IJzerman kregen het voor elkaar.

Eindelijk, ze mogen er vrijuit over praten. Lang hielden ze de nieuwbouwplannen zoveel mogelijk voor zichzelf om zeker te weten dat ze door zouden gaan. Vooral voor de oudste twee dochters van Cees en Marije IJzerman, die op de hoogte waren, was dat een hele opgave. "Het is superknap dat ze het aan niemand verteld hebben", lachen Cees en Marije. "Nu zijn ze echt zo trots als een pauw." Een droom die jarenlang werd gekoesterd, zal over een jaar werkelijkheid zijn. IJzerman Tweewielers betreft dan een twee keer zo grote winkel op de plek waar nu de brood- en kaaswinkel van Aart Hoogendoorn is gevestigd. Deze Vuilendamse ondernemer krijgt ook een plek in het gebouw. "We krijgen daar de ruimte om onze fietsen op een veel betere manier te presenteren en bijvoorbeeld de verhuur van fietsen verder uit te bouwen." En met een lach: "We zijn er vooral trots op dat we iets bereikt hebben waarvan de hele wereld zei: 'Als je denkt dat voor elkaar te krijgen, ben je zo gek als een deur.'"

Een belangrijke rol in de nieuwbouwplannen speelde de vader van Cees, Goof. Voor zijn overlijden had Cees vele gesprekken met hem. "Hij zei tegen me: 'Jongen, als je straks net als ik op je leven terugkijkt, zorg dan dat je geen spijt hebt van kansen die je hebt laten liggen.' Daarbij kwam dat een goede vriend van me, Bert Vlot, zijn goedlopende slagerij op de Vuilendam achter zich liet, zijn hart volgde en naar Frankrijk ging. Het zorgde er beide voor dat ik na ging denken: wat wil ik in de komende dertig jaar? Fietsenmaker blijven, maar daarvoor was een nieuwe grotere winkel wel noodzakelijk."

Als je de winkel van IJzerman Tweewielers binnenloopt, hoef je inderdaad geen interieurarchitect te zijn om te zien dat ruimtegebrek een aandachtspunt is voor eigenaar Cees IJzerman. Letterlijk elke vierkante centimeter wordt benut om de (elektrische) tweewielers een plek te geven. Al jaren zat het in zijn hoofd: uitbreiden, heel graag. Maar dan wel op zijn geliefde thuisplek: de Vuilendam. "En dat

was heel lastig. Kijk om je heen. Het zit hier allemaal al dicht op elkaar. Wat trouwens meespeelde is dat fietsenmerken als Gazelle en Batavus steeds hogere eisen stellen aan hun dealers. Daar moet je aan voldoen, anders leveren ze gewoon niet aan je."

Als eerste polsten Cees en Marije de gemeente of het terrein waar tijdelijk Wellantcollege de Bossekamp was gevestigd, tegenover het kaas- en broodwinkeltje van Hoogendoorn, een optie was. "Daar zaten teveel haken en ogen aan en ze raden ons dat af. Een andere vriend van me, Frank Meerkerk uit Ottoland, raadde me toen aan eens te gaan praten met Aart Hoogendoorn om te kijken of zijn locatie een mogelijkheid zou zijn. Aart bleek vanaf dag één geïnteresseerd. Dat was een jaar of drie, vier geleden. We hebben aan de zuidrand een stuk grond erbij gekocht en zijn ons gaan voorbereiden op wat voor pand er dan zou moeten komen. Het belangrijkste was dat onze identiteit en sfeer hetzelfde moest blijven. Ik wil Cees de fietsenmaker zijn, geen manager. De drempel moest heel laag blijven."

Tegelijkertijd kwam het idee op tafel om de nieuwbouw te combineren met huurappartementen. "Ook als we de winkel niet meer hebben, zijn we dan verzekerd van inkomsten. We hebben onze wensen neergelegd bij Architectenburo Bikker uit Groot-Ammers en de eerste schetsen waren meteen raak. Alles wat we wilden was erin opgenomen én het had een mooie, landelijke uitstraling, die heel goed past op deze plek. Natuurlijk, het is wel groot voor de Vuilendam. Maar als ondernemers hebben we deze ruimte gewoon nodig."

We zouden nog wel een pagina vol kunnen schrijven over de weg die het echtpaar IJerman aflegde om alle benodigde vergunningen rond te krijgen. Laten we het erop houden dat het een intensief en tijd vretend proces was. Cees: "Wat we wel merkten: iedereen gunde het ons. Die positieve insteek van onder meer de raadsleden heeft ons zeker geholpen."

Er is eigenlijk nog maar één pijnpunt: de overtuigde Brandwijkers verhuizen straks naar Ottoland. De dorpsgrenzen lopen op de Vuilendam nu eenmaal wat grillig en de verhuizing van slechts enkele meters voert IJerman Tweewielers straks naar het buurdorp. "En we gaan er zelf ook wonen in één van de appartementen boven de winkel. Ons eigen huis bij de huidige winkel is ook al verkocht aan iemand die geboren en getogen is op de Vuilendam en hier ook nooit meer weg wil. Voor hem kwam dit ook als een ideale kans. De opslag en de vuurwerkbunker die we hier hebben, houden we wel aan. Dit jaar kunnen we helaas geen vuurwerk verkopen, maar dat hopen we volgend jaar gewoon weer op te pakken."